

Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union

Projekt „SVEDOČANSTVO - ISTINA ILI POLITIKA: Koncept svedočenja u komemoraciji jugoslovenskih ratova“ realizovan 2016-18. godine bavio se načinima razmišljanja o jugoslovenskim ratovima i sprovođenjem i korišćenjem svedočanstva o njima u regionu.

Partneri projekta bili su Centar za kulturnu dekontaminaciju iz Beograda, Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu, Institut za filozofiju i društvenu teoriju iz Beograda, Učitelj neznanica i njegovi komiteti iz Beograda, Historijski muzej Bosne i Hercegovine iz Sarajeva, Muzej savremene umetnosti iz Beograda, Boem iz Beča (Austrija), Osservatorio Balcani e Caucaso Transeuropa (OBCT Transeuropa) iz Rovereta (Italija), Centar za kulturnu i socijalnu popravku iz Banja Luke i Leibniz-Institut für Ost- und Südosteuropaforschung (IOS) iz Regensburga (Nemačka).

Danas prenosi nekoliko članaka nastalih u ovom projektu. Program u celini, biografije učesnika i apstrakte možete videti na sajtu projekta: <http://svedocanstvo-imenovatitoratom.org/rs/konferencija>

Bertran Badiu, École normale supérieure, Paris

Surovi januar (2)

Celan već neko vreme gaji sumnju da je izgnani autor iz Rumunije koji piše romane na Francuskom, i koji tek od nedavno živi Nemačkoj, dvoličan, kao što je sumnjao u druge kolaboracioniste u svojoj izdavačkoj kući. Dumitriju, koji je trebalo da bude u Parizu da razgovara o pesmama Ante Mišoa koje treba da izadu u nemačkom izdanju, za čiji izbor je odgovoran upravo Celan, mu je javio preko predstavnika S. Fišera u Parizu, Elene Strasove, da je njihov sastanak odložen. Na reakciju koju proizvodi ova vest, neproračena ikakvom indikacijom motiva za promenu saštanka, odmah se nadovezuje i jedna druga, u kojoj Celan vidi nemarnost: pismo je bilo proračeno „bez komentara“ ili bilo kakvog uvoda, isecakom iz recenzije pod nazivom: „Cvetati i pisati u ničoj zemlji“, Kurta Opensa. Članak je u januarskom broju časopisa Merkur, posvećen dvema zbirkama poezije Blindenschrift H. M. Encenzbergera, objavljenoj krajem 1964, i Die Niemandsrose, čiji datum izdavanja – oktobar 1963 – nije dat u članku, što nije moglo da promakne Celanu. U isecaku je pisalo: „Kod Celana, pak, konstelacija je u vezi sa predstavom ‘čistog kristala’ – ‘tamo gde treba ići’ – prazna i mistična forma. Da li se radi o povremenom izbijanju očajnog i radekalnog estetizma?“

Međutim toj konstelaciji i njenoj predstavi je takođe pridodato vreme: „Zakasnelo / zvezdano vreme / za koga?“, tim rečima se završava poslednja pesma u Die Niemandsrose.“ Kritičar se, dakle, nije odlučio da piše o Niemandsrose (i to iz te perspektive), objavljenoj pre više od godinu dana, sve dok nije objavljenja knjiga njegovog favorita, popularnijeg Encenzbergera! Celan ovu implicitnu hijerarhiju interpretira kao izražaj otpora „nove“ Nemačke prema njegovoj poeziji i prema zapitanosti nad sobom koju ta poezija zahteva. Interpretacija u članku potvrđuje njegove intimne strahove, i gore, potpuno ga bacu u očaj i bes. U

dnevniku to opisuje rečju koja u njegovom leksikonu predstavlja najgori moguć negativni opis: „ozloglašenost“ Odmah nakon toga on poziva Manesa Šperbera, piscu romana i eseja, i moli ga da mu što pre nabavi taj broj Merkura. Čita mu „Opensove poslednje redove“ koje je beležio na margini i prepisao u svoj dnevnik. Sve mu se to čini vrhuncem skandala: „Završni potez u članku uvrštava među tajno prokletstvo i tragično neuništivu atmosferu koja pluta ispod te poezije i judohrišćanskog ujedinjenja koju ta poeziju uvodi u dušu nemačkog jezika: ona se vraća iz

preko Vogeza u Bihnerovo noveli: „rekao sam Žizeli da će me Merkur stići i na druge načine, ali da ćemo videti da li će to biti 20. januara“. Nije li to sve pridavanje previše inteligencije perfidnosti? Celan je svestan da nijedan kritičar – a o ljudima u publici u tom trenutku nema ni govor – nije razumeo, nije primetio da se iza očigledne bihnerijanske reference krije užasna skorašnja istorija Nemačke. U narednim danim, Celan nastavlja među prijateljima i poznanicima da traži prikladne reči i stav, odnosno, ono što će mu omogućiti da napravi protivtežu nepodnošljivom nemiru koji ga je obuzeo.

Erikov odlazak na školsku ekskurziju na snežne Alpe donosi olakšanje njegovim roditeljima, pošto je tenzija u kući postajala sve vidljivija. Erik, koji nema još ni deset godina, se nalazi u nezavidnom položaju svedoka svemu što se dešava. Jedno veče, kako bi zavarao svoju nestrpljivost i približio se svojoj supruzi, Celan odlazi u bioskop na Trokaderu, blizu pariske ulice Longchamp, gde se prikazuje Pazonijev drugi film, Mamma Roma. Međutim, iz bioskopa izlazi teškog duha: u filmu, mladić, Etore, vezan za krevet u psihijatrijskoj bolnici u Rimu, umire dok naglas više tražeći svoju majku, koju igra Manjani. Celanu su već stavljali ludačku košulju dve godine ranije, tokom boravka u bolnici u Epineju, na rubu Pariza.

Žizel takođe sve više shvata moguće posledice rasula i nemira u kome se nalazi njen muž. Frustracija u Celanu samo raste, međutim, posle čitanja Opensovog članka, i vraća mu bauk „ozloglašenosti“. Nâime, vraćaju mu se sve klevete i uvrede koje je proživeo u poslednjih deset godina. Sve nove povrede doživljava, ispravno ili ne, kao nastavak „kampanje protiv [njega]“, zasnovane na optužbi Kler Gol za plagijat. To je jedna te ista nevolja koja se protejski pojavljuje u bezbroj oblika.

Nastavlja se

Algoritam za pretraživanje

Ne prođe dan da nešto ne tražimo – ključeve, knjigu, punjač za mobilni telefon ili nešto na internetu. Slično se dešava i kod računara – svaki put kada korisnik traži određene podatke, računar mora da ih pronađe u memoriji i učini dostupnim. Kako bi takve zadatke obavili brzo i tačno, računari koriste različite algoritme za pretragu.

Primeri jednostavnih algoritama pretrage su linearne pretrage, koja poredi traženi element sa svakim elementom u nizu, sve dok ne nađe na podudaranje, kao i binarna pretraga, koja neprestano cilja sredinu određenog niza i u svakom sledećem koraku deli novi deo niza na polovinu dok ne dođe do prave vrednosti. Međutim, postoje i mnogo složeniji algoritmi pretrage.

**U saradnji sa Centrom za promociju nauke,
„Danas“ predstavlja izabrane priče sa
naučnopopularnog portala
elementarium.cpn.rs**

Kada tražimo nešto na internetu, želimo određenu informaciju, a ne milijarde internet stranica. Rešenje zadatka pronalaženja prave informacije bi bilo nemoguće bez internet pretraživača. Jedan od najstarijih

korisnichen je Gugl pretraživač, koji uključuje seriju složenih algoritama sposobnih da u delu sekunde izbace uređenu listu stranica na osnovu našu pretrage. Iako su detalji ovih algoritama strogo čuvana tajna, poznati su nam osnovni koraci u pretrazi. Prvo se analiziraju reči koje smo ukucali u pretraživač u cilju razumevanja njihovog tačnog smisla, nakon čega se analiziraju učestalost i pozicija tih reči na internet stranicama. Stranice se na kraju rangiraju na osnovu aktuelnosti sadržaja, iskustva drugih korisnika i povezanosti sa drugim stranicama.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА
ВОДОРАВНО: